

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

D. Ioannis Ivsti Lanspergii Carthvsiani, Natione Bavari, Opvscvla Spiritvalia

ab ipso Autore partim Latinè, partim Germanicè euulgata

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1630

Modus, situsq[ue] inter dormiendum quis obseruandus, qu[a]eue exercitia
in lecto constituto adsumere, ruminareq[ue] debeat. Cap. X.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45857](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45857)

gas flexis dicis genibus ante mensam, vbi solus fueris Orationem Dominicam cum Angelica salutatione, in honorem omnium laborum, incommodorum afflictionum fatigationumq; quæ piissimus Dominus Iesus pro omnibusq; fidelibus sustinuit, eadem simul omnia offerens pro tuis totiusq; mundi peccatis. Sumpto primo cibo, antequam alterum attingas cibum, panem aut hanc, aut aliud quid quod tibi Deus parauit, surge à mensa, rursusq; positus genibus alteram dic Orationem Dominicam cum salutatione Angelica, in honorem omnium dolorum, vulnerum poenarumq; Christi, eademq; in amore vnionis illius, quo hæc pro omnibus sustinuit, offer illi pro tuis totiusq; mundi peccatis, præcipue autem pro defunctis qui seiplos inuam non possunt. Tertium dic *Pater noster* antequam tertium sumas cibum seu edulium, in memoriam gratiarumq; actionem omnium tristitiarum, præfurarum internarumq; angustiarum cordis piissimi Iesu, quas cum multis lachrymis pro nostra omnium salute sustinuit, orans eundem per hæc vt tot omniumq; fidelium defunctorum misereatur. In fine prandij quartum dic *Pater noster* pro opprobrijs pro contemptu, pro persequutionibus derisionibusq; Domini Iesu, gratias agendo, offerasq; hoc illi in vnione amoris quæ eadem passus est pro tuis vnuerforumq; fidelium maxime defunctorum peccatis.

Edendo qd
meditandi
fit.

Bibendo
mente qd
ruminandi
fit
Matth. 27.

Lectionem
sacram in
mensa non
esse negli-
geandam.

Inter edendum hæc sæpius meditare: O bone Iesu, ego ne vnã quidem buccellam panis merui, imò nec vt viuam hac aura communi dignus sum. Tu tamen adeò misericorditer, adeoq; abundanter tam animæ quæ corpori meo prouidisti. Pie Deus, vnde mihi hoc, vt tanta mihi faceres? vt tanta tibi multa dares? cum nihil horum meruerim. Ad potum dic intus in corde meditando. Heu bone Iesu, qd dissimiliter mecum diuisisti. Præbuidisti mihi vinum, tu bibisti sel & acetum. Quò sic placuit tibi? Magnum ne fuisset pijsse me Deus, si indignissimi ingratisimiq; mei peccatoris vel semel recordatus fuisset. Nunc verò parum tibi visum est, vt vel aq; cum pane mihi præberes, quæ pro his quoq; laus aut gratiarum actio, tamen si perpetua foret, nulla sustineret nisi & optimum cibum, vinum & alia quæq; prætiosa mihi administrares. Gloria & gratiarum actio sit tibi Iesu bone pro me ab omni creatura qd sic voluisti. Nunq; absq; lectione sumas cibum. In mensa igitur vbicumq; fueris, præsertim solus, librum ob oculos expansum habeas. Sacra te lectio ad ed occupet, adeoq; animum tuum in se rapiat, vt prandio finito, qd comederis vix scias. Abstinentia non est virtus, sed exercitium virtutis, tanto vtilius efficaciusq; quanta fuerit ipsa abstinentia discretior. Téperantia verò est virtus. Placet tamen nihilominus vehementer Deo quicquid delectationis sibi homo pro illius amore subtraxit, modo discretè id fiat: alioqn per indiscretionem quid agere, virtutem est magis impedire q; promouere. Non ergo abstinentia ab exercitijs melioribus siue à magis necessarijs debet te impedire. Nec singularitas illa abstinenti placet Deo vbi aut obedientia læditur, aut charitas.

Modus situsq; inter dormiendum quis obseruandus: quæue exercitia in lecto constitutus adsumere ruminareq; debeat.

CAP. X.

Circa

Circa somnum alia non potest dari lex tutiorve canon, quam vt iuxta
 etatem, iuxta occupationes, iuxta labores, iuxta valetudinem deniq; &
 iuxta statum siue regulam suam quis dormiat. Monachi enim regulam
 sibi dormiendi habent præscriptam. Tantum itaq; capiat vnusquisq; somni,
 ne à Dei opere præpediatur, quin potius ad opus Dei ex somno reddatur de-
 uotior, alacrior, acceptior, non pigrior aut desidiosior. Iudicium tamen hoc
 non est ex prima euigilatione sumendum (tunc enim dormientium quiuis
 plerunq; se sentit naturaliter ineptum) sed ex ratione & operibus bonis quæ
 somnum sequuntur, ad quæ per somnum debuit confortari. Obseruandum
 quoq; hominum complexionem esse non parum dissimiles, vt quod vni est
 multum, alteri sit parum. Anteq; lectum intraueris, præmunias te oratione.
 Debet aut & orationem præcelsisse (vt vocant) capitulum, quo te reprehē-
 das dolensq; de peccatis tuis, de eisdem Domino confitearis, & venia ab eodē
 penita, pro peccati eisdem illi passionem ipsius offeras &c Deinde contra o-
 mnia & peccata noctis auxilium protectionemq; diuinam inuoca intrans in le-
 ctum cruce signatum & aqua aspersum benedicta.

In lecto situm dormiendi teneas honestum, pudicum, vt nihil quod velā-
 dum in te est nudetur, nihil quod abscondi debet reueletur, & quō corde ca-
 llo, ita corpore dormias pudico ac corporis situ honesto, præsentiam sem-
 per meditans diuinam atq; sanctorum Angelorum. Qui nocturno habet tē-
 pore vigilare, ad lectum seu dormitum vadat tempestiuus, quo corpus nocte
 vigilans in alacritate possit seruari. In lecto manere & non posse dormire,
 his qui in libertate sunt constituti (vt alio possint tempore quolibet somnū
 necessarium accipere) non est consultum, præsertim iuuenibus & ad Deum
 parum exercitatis. Hi enim quando dormire nequeunt & otiosi vigilant, ob-
 licentis alijsq; solent fatigari tunc cogitationibus. Consultius igitur illis fo-
 rum de lecto surgere, & occupationibus alijs sanctis cordis mundiciam tutare.
 Si libenter velis dormire nec potes, habesq; nihilominus ad diuinas laudes
 paulō post surgere, vt pote sub regula alienoq; imperio constitutus, mane in
 lecto, & fac quantum in te est vt dormias, hoc est, noli tu quo impediās som-
 num tibi, si esse causa. Quod si feceris nihil timeas (tameñ parum dormie-
 ris) cum reliquis ad vigilias sanctas procedere. Dabit enim tibi Dominus q̄
 ex te habere non potes, vt huiusmodi vigilie inuitæ tibi haud noceant, &
 parum somni non minus te confortet, quam alio tempore quando multum
 dormiisti. Tibi ipsi somnum dare non potes, debito tamen, hoc est, statuto
 tempore dormitum ire potes. Fac igitur quod potes, & dabit tibi Dominus
 quod tu non potes. Quod nisi feceris, non suo supplebit adiutorio Deus quod
 ipse tibi subtraxisti. Quando in lecto dormire non potes, & exercere te in spi-
 ritualibus meditationibus orationibus ve non audes propterea (si attentē di-
 ligenter ve fiant) quod hæc somnum impediānt, simula ac finge te dormire,
 ponens os tuum super vulnus lateris Iesu Christi, & ibi effundendo tuum spiri-
 tum in illud vulnus, retrahendoq; spiritum, hoc est, expirando & respirādo
 mentaliter dic Iesus. Verbi gratia, trahendo anhelitum, mente dic: Ie. emittē-
 do verò, sus & ita singulis respirationibus toties dicas Iesus, quoties anhelitū
 trahis, donec obdormias.

Quantum
 somni cui-
 bet capiēda
 sit.

Dormiendi
 situs hone-
 stus seruandus
 vt sit.

In lecto ma-
 nere & non
 posse dor-
 mire quibus
 non sit con-
 sultum.